

[Handelsministeren.]

stillede Ændringsforslag Nr. 15 til § 2 maa jeg ubetinget advare imod. Det er en Gentagelse i udvidet Form af et Ændringsforslag, der stilledes i Folketinget, men som blev nedstemt der. Ændringsforslaget indeholder den Bestemmelse, at Kartoffler, der leveres til Spritfabrikkerne, skal afregnes efter en lavere Stivelsesprocent end den Procent, der er indført i Loven om Kartoffelmelsfabrikker. Noget saadant maa jeg bestemt fraraade at stemme for. For det første er det en Urimelighed overhovedet at fastsætte bestemte Afregningsregler alene for Kartoffler; der er jo saa mange andre Varer, der produceres her i Landet og leveres til Spritfabrikkerne, uden at man tager noget bestemt Standpunkt til Prisspørgsmaalet. For det andet er det urimeligt at fastsætte en anden Kartoffelpris end den i Kartoffelmelsloven fastsatte. Urimeligheden, ja, jeg vil sige Uforsvarligheden ligger deri, at der, hvis dette Lovforslag vedtages, positivt ved Lov fastslaas to forskellige Kartoffelpriser. Man kan sige sig selv, at dette uvægerligt vil føre til Uro om de nylig oprettede Kartoffelmelsfabrikker. Disse kan, i hvert Fald i Øjeblikket, ikke betale en højere Pris end den, der er fastsat i selve Loven om Kartoffelmelsfabrikkerne. De kan ikke gøre det af den simple Grund, at Melprisen ikke yderligere kan forhøjes, uden at Kartoffelmelsforbruget gaar ned. Dette kan man tydeligt se nu. Og gaar Kartoffelmelsforbruget ned, vil Kartoffelmelsfabrikkernes Kapital ikke kunne forrentes og afdrages. Hvad Følgen heraf vil blive, behøver jeg fornuftigvis ikke at paavise nærmere; Staten, Kommunerne og forskellige Pengeinstitutter saavel som private Folk med solidarisk Ansvar er engagerede i disse Kartoffelmelsfabrikker med over 1½ Mill. Kr. Dette skulde synes at være et tilstrækkelig stort Beløb til at vække til Eftertanke, men ikke desto mindre er alle mine Advarsler mod nu at gribe forstyrrende ind over for den nyetablerede Produktion forblevet uansede.

Ændringsforslag Nr. 1 er stillet af et Mindretal, bestaaende af Det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmer. Et tilsvarende Ændringsforslag blev ogsaa stillet i Folketinget, da Lovforslaget var til Behandling der, men det blev forkastet. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Gær ikke fortsat skal forblive under Spritordningen. Jeg maa lige saa bestemt fraraade dette Ændringsforslag som Ændringsforslag Nr. 15 om Stivelsesprocenten m. m., idet det er sagligt uforsvarligt. Gærproduktionen, som

er en gammel Produktion her i Landet, kan ikke uden næsten uovervindelige tekniske Vanskeligheder udskilles fra Spritproduktionen paa De danske Spritfabrikker. Gæren produceres sammen med Spritten, og Salget administreres af De danske Spritfabrikker paa samme Maade, som de administrerer Spritproduktionen. En Udskillelse vilde under alle Omstændigheder først kunne ske, efter at indgaaende Beregninger og Prøvelser af forskellig Art var foretaget.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) sagde, at man ikke havde gjort noget Forsøg paa at paavise, at Gærproduktionen ikke uden Vanskelighed kunde udskilles fra Spritproduktionen. Dette er ikke rigtigt. Som et Vidnesbyrd om, hvor urimeligt det er nu at forlange Gæren udskilt, skal jeg anføre, at i samme Øjeblik de Konservatives Ændringsforslag om Udskillelse blev vedtaget, vilde Spritfabrikkerne være nøjagtigt saaledes stillet, som de var, da de for et Aar siden anmodede Ministeriet om ved Lov at sørge for, at de kunde faa en Beskyttelse for Gærproduktionen; dette Ønske blev imødekommet gennem en midlertidig Bestemmelse, som blev indføjet i Kartoffelmelsloven, hvilken midlertidige Beskyttelse som bekendt senere er forlænget. Jeg gad egentlig vide, hvad al denne Ulejlighed, der hermed er forvoldt baade Ministeriet og Rigsdagen, skulde gøre godt for og tjene til, naar Maalet skulde være at ende præcis, hvor man begyndte for et Aar siden. Hvis Ændringsforslaget om at udskille Gæren vedtages, vil Spritfabrikkerne absolut intet som helst have opnaaet ved deres Henvendelse til Rigsdagen, ved at have formaaet Rigsdagen til at vedtage en særlig Lovbestemmelse til Beskyttelse for Gærproduktionen og faa denne Bestemmelse prolongeret. Intet som helst vil Spritfabrikkerne i saa Fald have opnaaet. Og saa vidt jeg ved, maa der da have været nogen Mening i det, efter som det raadgivende Udvalg, der har med Tilsynet for Spritfabrikkerne at gøre, enstemmigt indstillede til Ministeriet, at en saadan Beskyttelse midlertidigt skulde gives Spritfabrikkerne for Gærproduktionen. Kan Loven ikke faa en Affattelse, der er Mening i, og som jeg anser for sagligt forsvarlig, ja, saa hellere blive ved den bestaaende Ordning, indtil man kan enes om noget, der er bedre!

Ændringsforslagene under Nr. 2, 3, 6, 8, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 19, 21 og 22 skal jeg ikke modsætte mig paa nærværende Tidspunkt af Forhandlingerne, selv om der, som jeg allerede har antydnet, er enkelte af disse Ændringsforslag, der er af en saadan